

Sáng ngày 14/12/2010, đúng 8 giờ 30 phút, tôi có mặt tại trụ sở cơ quan ANĐT CATPHCM (số 4 đường Phan Đăng Lưu).

Tôi chỉ báo họ tên của tôi và người tôi cần gặp với báo viên. 10 phút sau, ông ĐTV Đặng Văn Loát đi ra đưa tôi vào phòng làm việc phía trong nhà làm việc. Không thấy có ông Trần Tiến Tùng và Nguyễn Minh Thuận theo vào dù tôi nhìn thấy Nguyễn Minh Thuận đứng trong sân cơ quan.

Ông Loát hỏi tôi có mang giấy triệu tập theo không? Tôi báo không? Ông Loát hỏi sao tôi không mang theo? Tôi trả lời: “Anh làm việc với tôi hay làm việc với giấy? Nếu làm việc với tôi thì tôi có mặt đây, còn anh làm việc với giấy thì tôi đi vắng rồi nhé người khác mang giấy đến cho anh?”. Ông Loát vui nói: “Không, tôi làm việc với chỉ chỉ. Chúng tôi đưa giấy triệu tập cho chỉ thì chỉ thì chỉ phải mang lại đây trả chúng tôi”. Tôi đáp: “Phải, luật quy định anh muốn triệu tập tôi thì phải có giấy tờ, nhưng không quy định tôi phải trả giấy cho anh. Tôi không mang theo giấy, nhưng tôi đâu người nào dám không cho tôi vào cơ quan”. Ông Loát hỏi: “Chỉ làm sao vào được?”. Tôi nói: “Tôi chỉ cần báo họ tên và tôi cần gặp anh thì được chỉ có gì khó”.

Ông Loát lại nói: “Lần sau chỉ phải mang theo giấy để trả tôi chỉ”. Tôi đáp: “Tôi chỉ không trả, vì luật không quy định tôi phải trả. Ngay cả hai người này đây làm việc với anh làm việc với anh làm việc với anh, tôi thấy anh ăn nói đàng hoàng nên tôi đồng ý để họ người đó, nếu không tôi cũng mời họ ra ngoài luôn”. Ông Loát nói: “Đây là cơ quan của tôi, hai người đó là giúp việc cho tôi thì họ phải ở đây, chỉ làm sao cảm được”. Tôi nhìn ngay ông Loát nói: “Tôi có thể nói tôi nhìn cái bên mặt thấy đó là tôi muốn nói rồi. Có mặt nó ở đây như họ người đó tình thần, sức khỏe của tôi, tôi nói liên tục chỉ, không làm việc được, để họ nó ra ngoài. Nói như vậy được không? Được chỉ gì?”. Ông Loát lại hỏi: “Mấy ngày nay chỉ có việc gì không?”. Tôi đáp: “Việc rất nhiều, cả buổi làm việc làm việc tôi cũng việc rồi luôn. Anh chỉ lên mạng mà được”. Ông Loát: “Vậy bây giờ chỉ có việc gì không? Việc như thế nào?”. Tôi nói: “Tôi sợ việc, việc thế nào thì chỉ báo biết, có thể việc với người dung làm

việc ít mà viết chuyên ngoài lề thì nhiều, và ngược lại". Ông Loát cười, nói: "Thôi không nói chuyện ngoài lề, tôi bắt đầu làm việc nhé".

Buổi làm việc này cũng không có gì mới, nội dung là những điều cũ rích ai cũng biết hết rồi. Để khi mới tới gian đông dài, tôi tóm tắt và diễn tả những câu nói qua lại của tôi và ông Loát bằng cách gạch đầu dòng.

– Blog của anh có đăng bài của người khác không? Vì sao đăng những bài đó?

– Blog Yahoo 3600 tôi có đăng bài của người khác đâu nhưng không chắc bài, bài gì thì nay tôi cũng không nhớ vì blog đó nay không còn trên mạng nữa, công ty Yahoo họ đã đóng cửa toàn bộ hết rồi. Tôi thấy thích bài nào thì tôi lấy đăng lại.

– Anh xin tờ nân chính trị của Mặt hàng phía Mặt không cho? Lý do gì không cho?

- Mặt nói với anh thế à? Vậy anh đi mà hỏi Mặt. Tôi có xin tờ nân hay không là chuyện cá nhân của tôi, không liên quan đến CLB NBTD, tôi không có nghĩa vụ trả lời.

– Những bài viết của anh được nhiều người xem và đăng lại, anh có ý kiến gì không? Hạnh diện chúng ta. Nếu tôi viết mà được nhiều người xem và khen thì tôi cũng hạnh diện lắm.

- Vậy anh hãy làm blog rồi viết đi. Với tôi thì tôi miễn nhiệm các lời khen chê, tôi có quan điểm của tôi chứ không chịu theo những lời khen chê. Nếu các hãng truyền thông lớn trên thế giới như AP, CNN... họ đăng lại bài của tôi thì đúng là cũng nên hạnh diện thật. Còn blog này đăng bài blog khác lại là chuyện bình thường, chúng ta có gì đáng nói đâu.

– Anh chuyên viết về đề tài nào? Đăng bài lên blog để làm gì?

- Tôi vi t t t c các đ tài, đi u gì gây h ng thú cho tôi là tôi vi t. Blog là n i tôi phát bi u quan đi m, ý ki n c a tôi, n u anh mu n rõ h n thì còn là ch đ x stress. Tôi b o v và th c hi n quy n con ng i c a tôi, quy n t do ngôn lu n, quy n t do báo chí c a tôi mà pháp lu t quy đ nh nh ng b t c đo t trái pháp lu t, b đàn áp, kh ng b .

– Có ai t c đo t, đàn áp ch đâu?

- Sao không có. Hôm nay tôi có m t đây là b ng ch ng hùng h n cho th y tôi đang b đàn áp. Anh th y có n c nào mà vi t báo, vi t blog mà b h t c quan này làm vi c đ n c quan khác làm vi c nh Vi t Nam không? – Nh ng bài vi t c a ch đ ăng trên trang c a blog CLB NBTD nh th nào?

- À, thì dùng con chu t bôi đen toàn b bài c a tôi, b m l nh copy, th vào trang bên kia. V y là xong. – Th thôi à? Đ n gi n v y? Sao hôm n ch nói v i tôi là có chìa khóa, t c password?

– Cách copy chung là nh v y. Tôi mu n copy bài c a ai tôi cũng làm nh v y. Cái ng i copy bài c a tôi h cũng làm nh v y. Password thì tôi không có, anh ph i h i ng i nào qu n lý trang y, tôi không qu n lý nên không bi t.

Lúc này, ông Tr n Ti n Tùng m i đ n, kéo gh ng i nghe.

Ông Loát nói ti p: – Tôi nghĩ ch cùng nhóm v i CLB NBTD thì ch cũng có password?

- Không nh t thi t cùng nhóm là ph i bi t. Tôi ví d : Nhà tôi có m i m y ng i trong h kh u, ai có v có ch ng ra riêng là xong, làm gì còn gi chìa khóa nhà cũ n a. Nh ng ng i này mu n vào nhà cũ ph i nh ng i trong nhà cũ m c a m i vào đ c.

- Ch có tham gia bàn b c, th o lu n v đi u l , quy ch c a CLB NBTD không? Chúng tôi có nhi u i khai r ng ch có tham gia.

- Ai khai v i anh nh th thì anh đi h i ng i đó. Còn anh h i tôi thì tôi tr l i r ng tôi không bàn b c, th o lu n gì c . Tôi không nghe ai nói v i tôi v chuy n đó.

Ông Tùng xen vào:

– Chúng tôi có trong tay b n góp ý c a ch , trong đó ch nói nh ng quy đ nh pháp lu t r t chính xác... Ch vi t r t nhi u bài.

- Th à? Làm sao anh bi t đó là c a tôi? Có ch vi t hay ch ký c a tôi không? Ph i, tôi vi t r t nhi u. H i tr c, tôi vi t là đ ch i. Cái nhà n c này nó đ y tôi tr thành vi t chuyên nghi p. N u nó không c p gi y t , b ng c p c a tôi thì gi này tôi đã làm th t c th c t p, tôi m Văn phòng Lu t s riêng c a tôi, tôi lo làm công vi c Lu t s , còn th i gian đâu mà vi t n a. Vì nó c p gi y t , b ng c p c a tôi nên gi thì tôi ph i s ng b ng ngh vi t, trong l i khai c a tôi v n yêu c u ghi ngh nghi p c a tôi là nhà báo t do.

Ông Loát nói ti p:

- Ch không nên né tránh v n đ . Chúng tôi xác đ nh ch là ng i có liên quan v án này vì ch có quan h v i các thành viên...

- Nè, anh đ ng dùng ch “liên quan v án” v i tôi. BLTTHS quy đ nh nh ng ng i tham gia t t ng g m có: b can, b cáo, ng i làm ch ng, ng i có quy n l i và nghĩa v liên quan, ng i bào ch a, ng i phiên đ ch, ng i giám đ nh, ng i giám h . Không có cái lo i h có quan h xã h i, g p g là “liên quan”. Nói nh anh thì vài hôm n a tôi cũng có th nói tôi có liên quan v i ông Đ ng Văn Loát vì tôi cũng có g p g , quan bi t anh.

- N u ch nhìn nh n th ng th n thì chúng tôi kh i m t nhi u th i gian, ch đ ng đ chúng tôi ph i ch ng minh.

– Anh không c n gi i thích đông d i, t i đ kh n ă ng nh n bi t cái nào đ ư ng cái nào sai và bi t t i nên làm cái gì, không nên làm cái gì. Ch ư ng minh là trách nhi m c a các anh, t i nói nh th nào thì anh cũng ph i ch ư ng minh ch anh đ iu căn c duy nh t vào l i khai c a t i đ c. Hôm nay t i nh c l i, nh ư ng tài s n c a t i mà Lê Đ i nh Th nh đ c p đ o t trái pháp lu t c quan đ i u tra ph i tr l i cho t i. N u c quan đ i u tra ch ư ng t cho t i th y C Q Đ T bi t tôn tr ư ng pháp lu t thì t i cũng tôn tr ư ng C Q Đ T, b ư ng ng c l i thì t i không vi c gì ph i tôn tr ư ng.

– Ch mu n tr l i thì cũng ph i làm đ ư ng quy đ nh pháp lu t.

- Lúc c p đ o t tài s n c a t i có tuân th pháp lu t đ iu mà gi anh vi n c pháp lu t. Lu t quy đ nh anh ch đ c phép t m gi nh ư ng đ v t tài s n liên quan tr c ti p đ n v án. T i ví d : Qu n áo đ y là tài s n c a t i nh ư ng các anh không đ c quy n gi vì nó không liên quan đ n v án. Khám xét n i c a Nguy n Văn H i ch có ph i khám xét n i c a t i đ iu mà l i gi đ i n tho i riêng c a t i đ iu đ ư ng? Ông H i trong tù g n 3 năm nay r i, đ i n tho i c a t i liên quan gì đ n ông H i? Khi nào đ v t tài s n c a t i có ghi vào biên b n khám xét thì khi tr l i m i làm th t c, còn không ghi vào, t ý c p đ o t c a t i mang đ i thì b iu gi ch vi c mang ra tr cho t i là xong, không c n th t c gì h t.

Lúc này, b ư ng đ ư ng có m t ng i tu i ch ư ng h n 50 m i, cao kho ư ng 1,7m, không m p không m, da tr ư ng, m t b n b t, m t m t mí, b c vào phòng làm vi c ch vào m t t i mà ra l nh r ư ng t i nói chuy n không đ c gi tay lên. S là khi t i nói thì th ư ng đ a tay lên đ i n t thêm ý c a câu nói, mà ông Loát cũng v y, nên t i và ông Loát m c nhiên đ ư ng ý c ch này, không ai có ý ki n gì.

T i b c t c l y cái túi xách đ iu c m trên tay đ b ch lên bàn, thì ông ta l i la lên:

- Ai cho ch đ cái túi lên bàn nh v y?

- Sao? T i không đ c quy n đ lên à? T i c đ nh v y đó? T i không làm vi c v i anh, m i anh ra ngoài, đ ư ng xen vào chuy n c a t i.

– T i th y ch có thái đ nh v y nên t i ph i d y ch .

Nghe câu này là bà c a mày n khí xung thiên lên li n t c thì. Tôi xô gh đ ng d y, đ i di n v i h n:

– Mày có quy n gì d y tao, mày b tao h ? Mày đ ng gi gi ng l u mạnh ra đây v i tao. Ra kh i đây ngay, th này có m t đây thì tôi không làm vi c gì c .- Tôi nói l n lên.

H n tuân ra m t tràng ch i tôi, nào là hàng tôm hàng cá, kém văn hóa, làm chính tr mà không có t cách, h c lu t ch a t i, kém quá cho nên M t ch i, v.v... và v.v... H n l p đi l p l i nhi u l n ch “kém quá”.

Tôi cũng quát l i h n:

- Tao nh th nào t tao bi t, không c n mày khen chê, tao ch a bao gi t nh n tao làm chính tr h t. Mày không có quy n xâm x a chuy n đ i t c a tao, t ch i hay không là chuy n c a tao, không c n mày xen vào, đ l u mạnh. Ai đ i x v i tao th nào tao đáp tr th đ y, mày ăn nói v i tao ki u l u mạnh thì tao hàng tôm hàng cá v i mày đó. Mày, trung tá Hoàng Văn Dũng thì thầy k mày, tao không làm vi c v i mày. Tao đang làm vi c v i ông Đ ng Văn Loát, mày đi ra kh i đây cho tao.

H n l i ch ch vào m t tôi mà nói:

– Ch sai mà không bi t sai, còn ngoan c nên tôi ph i d y ch . Tôi là đ i tr ng ch huy đi u tra v án này.

Tôi l t cái áo khoác đang m c trên ng i ném xu ng gh , ch th ng vào m t h n:

- Tao h n n a đ i ng i nên không c n ai d y tao, tao bi t ph i làm. Th mày mà d y đ c tao à? Ch huy à? Quy t đ nh phân công đi u tra viên đâu đ a ra xem, n u không có tên trong đó

thì đ ng xía vào. T ng m c b đ công an r i mu n nói th nào thì nói, làm gì thì làm v i v i tao à? Nói nh mà thì đây có r t nhi u ng i m c đ công an là tao ph i làm vi c v i t t c nh ng th ng bá v đó hay sao? Mà không có câu nào đ nói ngoài ch “kém quá” à? V nhà suy nghĩ đi, r i có câu nào m i h ng tr i nói ti p. D t lu t thì đi v h c lu t i đi.

– T cách nh v y đó, hình này đ a lên m ng đ p l m. - H n mai mĩa tôi.

- Ph i, r t đ p. Tao còn mu n đ a lên nh ng b c hình tao đang ở trong nhà v sinh mà b đ ng nghi p mà tông c a vào l i ra, nh ng b c hình đ ng b n c a mà l t qu n áo tao n a. Cho thiên h chiêm ng ng th đ n b n th u đó coi ai x u cho bi t.

Có m t con m , nói gi ng B c, tu i ngoài 50, m c đ b màu tím cà đi ngang bèn hùa theo bênh “gà nhà”:

– Vào đây không đ c quát tháo, nói l n.

Tôi quay ra nhìn th ng vào m : – Đi ra ch khác! L n x n!- M c p dít đi th ng.

Trung tá Hoàng Văn Dũng bèn nói tr :

– Tôi trao đ i v i đ ng nghi p c a tôi.

- Ông Loát đây có đ kh năng làm vi c, không c n ai d y d . Mu n trao đ i gì thì các ng i ra ngoài trao đ i, không đ c đ ng tr c m t tôi mà xâm x a, ch ch t, ra l nh, còn đòi d y tôi n a ch .

Trong khi tôi và Hoàng Văn Dũng quát qua quát l i, ông Loát ch liên t c nói: “Thôi ch ng i xu ng đi, đ ng nóng quá”. Tôi quay sang ông Loát và ông Tùng:

– Có hai người làm chứng, hai người nghe rõ đó, anh ta đòi “dáy” tôi. Nói vậy nghe được không?

Tôi tiếp tục quay sang Hoàng Văn Dũng:

- Anh đi ra ngoài. Tôi không muốn nói với anh nữa. Hôm nay anh nói pháp luật như vậy cũng không đáng tại.

Tôi nghe xong. Hoàng Văn Dũng cũng cúp đi luôn.

Ông Loát nói:

– Trái ái! Thấy chứng như vậy mà không chứng tỏ như sự thật Hà Đông.

- Tôi thì vậy đó. Ai đòi với tôi thì nào tôi đáp trả thế này. Thấy lâu lâu mạnh đó thì phải đi xá với nó như thế. Cho dù tôi có là tội phạm đã bị kết án đi nữa thì cũng không được ăn nói với tôi như thế vì luật không cho phép.

Ông Loát nói tiếp:

– Thôi bỏ đi, làm mất thời giờ quá. Chứng minh gặp như người ai trong CLB NBTD, ở đâu, thời gian nào, chứng minh trao đổi với vấn đề gì?

- Như người người trong CLB tôi chứng minh gặp thì lần trước tôi đã nói. Chúng tôi nói rõ tất cả chuyện. Gặp ở đâu, thời gian nào, nói cái gì từ đó đến nay lâu rồi làm sao tôi nhớ.

Ông Tùng xen vào: – Chúng tôi có tài li u ch ng minh,v.v... và v.v... (k l ra)

- Anh có th ng i đây nghe, không sao c . Nh ng anh không có quy n h i tôi, cái đó đ anh Loát làm.

Ông Loát nói:

– Thì tôi cũng mu n h i ch nh th .

– Anh p l i câu h i r i tôi tr l i.

Anh ta nói l i câu ông Tùng v a nói. Tôi nói:

- Tôi nói nh th bao gi ? N u anh mu n ghi l i khai c a anh thì anh c ghi theo ý anh. Còn anh h i tôi thì tôi tr l i anh nh trên.

Ông Tùng l i xen vào: – Lúc bên Gò V p ch làm vi c v i chúng tôi có quay phim.

- Th à? Các anh c quay t nhiên, có phim cũng ch ng ăn thua gì. Ra đ n tòa ng i ta v n có quy n thay đ i l i khai. Còn tôi thì cũng có th nói r ng các anh b c ép tôi, tôi vì m t ng i nào đó mà nói theo ý anh. Đ c không?

Ông này g t gù: – Có lý! R i nói ti p: Ch vi t bài đ a lên m ng làm l bí m t đ i u tra. Ch bi t trong lu t có quy đ nh t i làm l bí m t và t i t ch i khai báo.

– Tôi bi t, và bi t r t rõ cái quy n c a tôi nó đ n đâu n a. Tôi k chuy n c a chính tôi, đó là

Buổi làm việc thứ hai với cơ quan công an TP HCM

Tác Giả: Tá Phong Tán

Thứ Sáu, 24 Tháng 12 Năm 2010 16:05

quyán cáa tái. Các anh không muán tái nái nái các anh thì các anh đáng đáng vào tái thì tái không có chuyán gì đá nái cá.

10 giá 30 cùng ngày, tái nhác áng Loát kát thúc biên bán. áng Loát hái tái cháng nào làm viác tiáp đác, tái nái tuán này tái làm viác 1 buái thái. Tá ngày 18/12 đán hát ngày 25/12 là tuán lát tán tâm đá đán lá Giáng sinh, không làm viác gì hát.

áng Loát bán “trá giá”, đái lái nhá : thái hán đái uá tra có 4 tháng mà kéo dài ra thì không káp kát thúc vá án, xin gia hán thêm rát khó khăn, áng ta táo đái uá kián thuán lái cho tái thì tái cũng nán táo đái uá kián thuán lái cho anh ta, v.v... và v.v... còn sau đó tái muán tán tâm thì cá viác tán tâm.

Cuái cùng tái đáng ý làm viác thêm 1 buái sáng ngày thá 6 tuán này, tác ngày 17/12/2010.

11 giá kém 10, tái ra khái cá quan đái uá tra.

Vá đán nhá mái nhá lái hóa ra tái mác cái nhau vái Hoàng Văn Dũng mà quên báng vá đái tài sán cáa tái.

Tá Phong Tán

CLB Nhà Báo Tá Do

Theo blog Sá Thát và Công Lý